

**ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ**

**ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**

Τετάρτη, 29 Μαΐου 2002

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για την πορεία της οικονομίας μου δίνει την ευκαιρία να μιλήσω για τη σημασία του εκσυγχρονισμού και τους εθνικούς στόχους, που σφραγίζουν την πορεία της χώρας μας. Σε κάθε χώρα, η παγκοσμιοποίηση καθιστά τον εκσυγχρονισμό επιτακτική και κορυφαία πολιτική συνθήκη για την ευημερία και την ισχυροποίηση της κοινωνίας, του κράτους και του λαού.

Με τον εκσυγχρονισμό της χώρας τραβάμε μπροστά και δημιουργούμε τις συνθήκες για να έχει ολόκληρος ο ελληνικός λαός ένα αύριο ευημερίας και προόδου, ένα μέλλον ειρήνης και υπερηφάνειας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Γνωρίζουμε όλοι ότι η Ελλάδα έχει διανύσει μεγάλη απόσταση.

Κάναμε μεγάλα βήματα, που προσδιορίζουν σήμερα μεγάλους στόχους. Στόχους που σφραγίζουν αυτή την πρώτη δεκαετία του αιώνα την πορεία και τη θέση της Ελλάδας και του ελληνισμού στην Ευρώπη και τον κόσμο.

Ο ελληνικός λαός και η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλει την Κύπρο στην Ένωση, θέλει την προώθηση της εφαρμογής των αποφάσεων του Ελσίνκι και θέλει ο Ευρωστρατός να συνεργάζεται με το ΝΑΤΟ, χωρίς να έχει τα προβλήματα του ΝΑΤΟ. Κι αυτά ήδη εργαζόμαστε για να τα πετύχουμε, με συνείδηση των προβλημάτων, αλλά και με δεδομένη την αποφασιστικότητά μας.

Η Ελληνική Προεδρία είναι επίσης ένας σημαντικός σταθμός στην πορεία για μια Ελλάδα ισχυρή, περήφανη και ισότιμη στην Ευρώπη.

Έχουμε αναλάβει πρωτοβουλίες για να έχουμε το 2004 μια επιτυχημένη Ολυμπιάδα. Είμαι αισιόδοξος από τα αποτελέσματα που ως τώρα έχουν πετύχει τα αρμόδια υπουργεία και η Οργανωτική Επιτροπή. Η Ολυμπιάδα θα είναι η μεγάλη στιγμή της Ισχυρής Ελλάδας. Η εθνική ενότητα που υπάρχει γύρω από το 2004 είναι ένα μεγάλο κεφάλαιο για τη χώρα.

Κεντρικός πυρήνας του σημερινού θέματος συζήτησης της πορείας της οικονομίας είναι η πρόκληση της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης με τις αναπτυγμένες χώρες της Ε.Ε., η πολιτική που ακολουθούμε για να την πετύχουμε. ***Η πρόκληση της σύγκλισης είναι μια εθνική, ιστορική, αλλά και ταυτόχρονα μια κοινωνική και πολιτική πρόκληση.***

- Η σύγκλιση είναι ταυτόχρονα μια **εθνική, ιστορική και κοινωνική πρόκληση** επειδή σε καμία άλλη ιστορική περίοδο η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός δεν είχε τις δυνατότητες να φτάσει την Ευρώπη σε όλα τα επίπεδα. Τώρα υπάρχουν αυτές οι

δυνατότητες αλλά όχι για πάντα. Το ερώτημα είναι αν θα τις αξιοποιήσουμε. Εμείς πιστεύουμε, ότι πρέπει και μπορούμε.

- Και φυσικά, η σύγκλιση είναι η κατεξοχήν **πολιτική πρόκληση** της δεκαετίας, γιατί η πολιτική που ακολουθεί η Ελλάδα – και πρέπει να συνεχίσει να ακολουθεί – εγγυάται ένα καλύτερο αύριο για ολόκληρο το λαό – κι όχι μόνο για τους λίγους.

Κι επειδή κάποιοι ίσως θεωρούν ότι η σύγκλιση περιορίζεται μόνο σε κάποιους οικονομικούς δείκτες, πρέπει να επισημάνω ότι δεν είναι έτσι.

- **Σύγκλιση σημαίνει να αποκτήσουμε την εκπαίδευση, την υγειονομική περίθαλψη, τις υποδομές, τις δημόσιες υπηρεσίες και το εισόδημα που έχουν οι λαοί της Ευρώπης.**
- Σημαίνει **μετασχηματισμό της κοινωνίας** με βάση τη **διαρκή αναδιανομή** ώστε να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη των αδύνατων ομάδων και ιδιαίτερα των χαμηλόμισθων και των συνταξιούχων.
- Σύγκλιση σημαίνει Ισχυρή Κοινωνία, που είναι σε θέση να αντιμετωπίζει τα προβλήματά της, να εξασφαλίζει με τη δική της πρωτοβουλία μια συνεχώς βελτιούμενη ποιότητα ζωής για όλους.
- Αυτές είναι οι επιδιώξεις μας, ο στόχος μας, ο κινητήριος μοχλός της πολιτικής μας.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Όλοι οι Έλληνες γνωρίζουμε πόσο δύσκολος είναι αυτός ο στόχος και πόση προσπάθεια, συνέπεια και συντονισμένες κινήσεις απαιτεί. Είναι σωστό να πούμε ότι έχουμε δρόμο μπροστά μας. Η Ελλάδα βρισκόταν σε μεγάλη υστέρηση και δεν έχει ξεπεράσει τις συνέπειες της υστέρησης αυτής. Είναι παράλληλα δίκαιο να αναγνωρίσουμε ότι έχουμε κάνει τα τελευταία χρόνια σημαντικά βήματα.

Η Ελλάδα **για πρώτη φορά στη μεταπολιτευτική περίοδο** εξακολουθεί για έβδομη χρονιά να έχει σταθερά υψηλότερους – και για το 2002, υπερδιπλάσιους – ρυθμούς ανάπτυξης από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. **Το 2002, οι διεθνείς οργανισμοί εκτιμούν ότι η χώρα μας θα είναι η πρώτη ή η δεύτερη σε ανάπτυξη χώρα ανάμεσα σ' όλες της χώρες της Ε.Ε.**

Παρ' όλα αυτά η Ν.Δ. δεν είναι ικανοποιημένη από τη πρωτοφανή αυτή αναπτυξιακή επίδοση της οικονομίας. Ίσως γιατί έχει ως σημείο αναφοράς την κατήλωση της οικονομίας και τους αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης της περιόδου 1990-1993 ή τα σκαμπανεβάσματα της περιόδου 1974-1981.

Από το 2000, η ανεργία παρουσιάζει μείωση της τάξης του 1,5%, ενώ στη διετία 2000-2001 οι πραγματικοί μισθοί και οι συντάξεις εμφανίζουν αύξηση μεταξύ 5 και 7%.

Στη σημερινή Ελλάδα ανοίγει ο δρόμος για να εισέλθουν νέες δυνάμεις στην αναπτυξιακή προσπάθεια και να αναλάβουν νέοι άνθρωποι, νέες πρωτοβουλίες. Ελληνικές επιχειρήσεις δεσποζουν στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και χρόνο με το χρόνο κάνουν όλο και πιο αισθητή την παρουσία τους μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Λόγω της νέας θέσης μας στην Ευρώπη, αλλά και στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και τα Βαλκάνια, λόγω του Γ' Κ.Π.Σ. και των Ολυμπιακών Αγώνων, μέσα στα επόμενα 6 χρόνια θα γίνουν από μεγάλες, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις περισσότερες επενδύσεις στην ενέργεια, τον τουρισμό, στη βιομηχανία, στις υπηρεσίες, στις κατασκευές και στις νέες τεχνολογίες απ' όσες έγιναν τα προηγούμενα χρόνια. Μια νέα εποχή έχει αρχίσει για την Ελλάδα.

Σε αυτή τη νέα εποχή αλλάζουμε το κράτος. Με τα νέα συστήματα πληροφορικής σε ΙΚΑ και ΟΓΑ αντιμετωπίζουμε αποφασιστικά τις «ουρές» και τις καθυστερήσεις. Ειδικά για τις συντάξεις στο ΙΚΑ θα μειωθεί σύντομα δραστικά ο αριθμός φακέλων σε καθυστέρηση. Στον ΟΓΑ, έως το τέλος του έτους, θα έχει μειωθεί ο χρόνος αναμονής για έκδοση σύνταξης από τους 8-12 μήνες που είναι σήμερα, στους 3-4 μήνες. Και έως το τέλος του 2003, θα έχει περιοριστεί ακόμη πιο δραστικά.

Θέλω όμως να σταθώ στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών. Τα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών εμπεδώνουν συνθήκες **διαφάνειας** στη Διοίκηση, **εξαφανίζουν τη γραφειοκρατία**, δίνουν τέλος στην ταλαιπωρία του πολίτη. Αποτελούν το «κέντρο» μιας διοίκησης με διαφάνεια, με ταχύτητα, κι αποτελεσματικότητα.

Μέχρι το τέλος του 2002 θα λειτουργούν 500 Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών και θα έχουν μετατραπεί σε ψηφιακή μορφή 500 διοικητικές διαδικασίες. Στόχος, 1000 Κέντρα και 1000 διοικητικές διαδικασίες έως το τέλος του 2003.

Μετά την απαλλαγή από τον κομματισμό που εμείς πετύχαμε με το νόμο για τις προσλήψεις, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με νέους θεσμούς για τη διαφάνεια, με νέες επενδύσεις και νέες τεχνολογίες σε όλα τα επίπεδα θα ξεπεράσει την εικόνα και την πραγματικότητα ενός κράτους αναποτελεσματικού που βασανίζει τον πολίτη.

Και βέβαια, η σύγκλιση περνά από ένα νέο και ισχυρό κοινωνικό κράτος. Η προσπάθεια για ένα νέο κοινωνικό κράτος, που ξεκίνησε το 2000 είναι η πιο εκτεταμένη που έγινε τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια.

Θα αναφέρω ενδεικτικά ότι η βελτίωση της Παιδείας, προχωρά με ταχύ ρυθμό. Αναφέρω την ανωτατοποίηση και την ουσιαστική αναβάθμιση των ΤΕΙ, τους υπολογιστές στα σχολεία, τον επιτυχημένο θεσμό της **πρόσθετης διδακτικής στήριξης**, στον οποίο συμμετείχαν 100.000 μαθητές τη σχολική χρονιά 2001-2002 και το πρόγραμμα «Σχολική Στέγη» το οποίο παραδίδει 100 νέα σχολικά κτίρια το χρόνο και θα έχει ως το 2004 περιορίσει στο ελάχιστο το πρόβλημα στην Αττική, αλλά και στην υπόλοιπη χώρα.

Πρέπει να θυμίσω ότι το 1999 η Ν.Δ. έλεγε πως «ούτε σε 10 χρόνια δεν θα έχουν δημιουργηθεί τα νέα κτίρια για τα σχολεία».

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Στον αγώνα για μια Ελλάδα πιο ισχυρή, περήφανη και ισότιμη μέσα στην Ευρώπη ο ελληνικός λαός είναι ενωμένος. Αυτή η προσπάθεια δεν επηρεάζεται από πολιτικές προτιμήσεις και σκοπιμότητες και είμαστε περήφανοι που έχει τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Ανάλογη εθνική ενότητα δεν έχει παρατηρηθεί πολλές φορές στην ιστορία μας και γι' αυτό μας γεμίζει δύναμη, πίστη και ελπίδα ότι οι στόχοι της χώρας θα επιτευχθούν και η Ελλάδα θα αλλάξει οριστικά.

Ένα τέτοιο κλίμα ομοψυχίας ωστόσο κάθε άλλο παρά υπάρχει στο Κοινοβούλιο και στον μικρόκοσμο των κομμάτων – και σ' αυτό ευθύνεται η διχαστική και στείρα τακτική της ηγεσίας και των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία – σε μόνιμη ξηρασία ιδεών, αλλά παράλληλα, διψασμένη όσο ποτέ για αξιώματα – δυναμιτίζει τη συναίνεση, όταν, με στόχο να εξασφαλίσει μια πιθανή στήριξη των επιχειρημάτων της για την πορεία της οικονομίας, προσπαθεί συστηματικά να εκθέσει και να «μειώσει» τη χώρα. Να απαξιώσει δηλαδή την προσπάθεια του ελληνικού λαού και να σκιαγραφήσει μια ψευδή εικόνα κρίσης, συναλλαγής, διαπλοκής, διάλυσης και καταστροφής. Η αλήθεια όμως, ευτυχώς για την Ελλάδα, είναι διαφορετική.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τις προοδευτικές αρχές και το έργο του νίκησε το καθεστώς που υπήρχε στην Ελλάδα, εγκαθίδρυσε οριστικά τη λαϊκή κυριαρχία κι άλλαξε βαθιά τη χώρα και την πολιτική ζωή. Η συνολική προσφορά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο λαό και τη χώρα έχει αναγκάσει τη Νέα Δημοκρατία να υποβαθμίσει κάθε προσπάθεια αντιπαράθεσης θέσεων. Η κριτική της είναι χωρίς πρόταση. Είναι κριτική στείρας άρνησης. Σήμερα η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει μια Δεξιά, που δεν τολμά να πει το όνομά της.

Οι θετικές εξελίξεις, που πάντα αρνήθηκε η Ν.Δ., με αποτέλεσμα την πολιτική και προγραμματική ένδειά της, της αφήνουν ως μόνη διέξοδο το θόρυβο και την υποκρισία. Αφού δεν έχει πρόγραμμα να προτείνει,

είναι καταδικασμένη μόνιμα να καιροσκοπεί και μόνιμα να συκοφαντεί για να καλύψει το μεγάλο κενό.

Γι' αυτό το λόγο, αναπαράγει το ίδιο διχαστικό και φθαρμένο τροπάριο καταστροφολογίας και μηδενισμού – έστω κι αν αυτή η επανάληψη αποκαλύπτει το **έλλειμμα σοβαρότητας και αξιοπιστίας**.

Το κείμενο της ερώτησης του κ. Καραμανλή είναι η γνωστή «φωτοτυπία» που κυκλοφορεί από το 1997. Για μια ακόμα φορά υποστηρίζει ότι «εκτροχιάστηκε ο Προϋπολογισμός από το πρώτο κιόλας τρίμηνο» κι ότι η περιβόητη «δημιουργική λογιστική» συσσωρεύει «κρυφά χρέη».

- Προφανώς η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατορθώνει να εξαπατά επί χρόνια όλες τις άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και όλους τους διεθνείς οργανισμούς, αλλά για μια ακόμα χρονιά αποτυγχάνει να εξαπατήσει τη Νέα Δημοκρατία.
- Προφανώς, η Νέα Δημοκρατία δεν κατέχει την τέχνη της «δημιουργικής λογιστικής»,
 - Γι' αυτό το 1991 επί των ημερών της ο πληθωρισμός άγγιξε το 20%
 - Γι' αυτό, μόνο μέσα στα 4 χρόνια της περιόδου της διακυβέρνησής της, '90-'93, ένα νέο υπέρογκο χρέος ύψους πάνω από το 30% του ΑΕΠ **(σε σημερινές τιμές σχεδόν ένα ολόκληρο Τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο)** προστέθηκε στο δημόσιο χρέος.
 - Και γι' αυτό, παρόλο το **«πακέτο Ντελór '89-'93»** ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας και οι επενδύσεις των επιχειρήσεων άγγιζαν το μηδέν.

Όλα αυτά έγιναν γιατί όλα τα κορυφαία στελέχη της συντηρητικής παράταξης – τα ίδια τότε και τώρα – δεν κάνουν «δημιουργική λογιστική».

Σε όλες τις συνεδριάσεις για τον Προϋπολογισμό, το '97, το '98, το '99, το 2000 και το 2001 ο κ. Καραμανλής απαγγέλλει την ίδια **«φωτοτυπία»**, η οποία αναφέρεται σε «δημιουργική λογιστική», σε «κρυφά χρέη», σε «τεράστιο δημοσιονομικό πρόβλημα», σε «δημοσιονομικό χάος» και σε «περίοδο παρατεταμένης παρακμής».

Το 1997 μιλούσε για «προϋπολογισμό μαΐμου», και για «μακιγιάζ της οικονομίας». Υποστήριζε κατηγορηματικά ότι **«η δημοσιονομική διαχείριση που γίνεται σήμερα δεν μας φέρνει πιο κοντά στον στόχο της συμμετοχής μας στην ΟΝΕ»** και προειδοποιούσε ότι **«κινδυνεύουμε να μείνουμε εκτός του μεγάλου ραντεβού της ΟΝΕ»**.

Το 1997 είχε αναγνωρίσει ο κ. Καραμανλής ότι το 1993 υπήρχε «κίνδυνος οριστικής περιθωριοποίησης, ακόμα και χρεοκοπίας της χώρας». Συμφωνώ με αυτή τη διαπίστωση. Όλοι συμφωνούμε.

Δεν συμφωνώ, όμως, με την ιδέα ότι **«τις τρεις πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες η Ελλάδα επιτελούσε οικονομικό θαύμα»**. Δηλαδή μέχρι το 1981 και μόνο. Φαίνεται, αυτή την εποχή έχει ως οικονομικό πρότυπο ο κ. Καραμανλής. Δηλαδή, μια εποχή που περιλαμβάνει την έλλειψη δημοκρατίας και τη δικτατορία. Πρόκειται για μια ενδιαφέρουσα τοποθέτηση.

Η Νέα Δημοκρατία έχει εμπλουτίσει τη «φωτοτυπία» της με ισχυρισμούς ότι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. «δεν τολμά» στο ασφαλιστικό και το φορολογικό. Αυτό είναι επίσης πολύ ενδιαφέρον, γιατί ο ελληνικός λαός εύλογα αναρωτιέται: **Ποια είναι τα «μέτρα» για το ασφαλιστικό και το φορολογικό, που μόνο με την «τόλμη της Νέας Δημοκρατίας» μπορούν να επιβληθούν;**

Μήπως για το ασφαλιστικό είναι η «πλήρης εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης του '90-'93»; Αυτό το «τολμηρό μέτρο» φαίνεται να προτείνει δειλά, αλλά ωστόσο γραπτά, η Νέα Δημοκρατία. Αλλά το είπε και στη Βουλή ο κ. Καραμανλής, έτσι ακριβώς, πριν ένα χρόνο, σε μια παρόμοια συζήτηση για την οικονομία. Το υποστηρίζετε και τώρα; Αυτή είναι η λύση για το ασφαλιστικό; Ο νόμος του 1992 να ισχύσει για όλους;

Το νέο ασφαλιστικό φυσικά δεν είναι «παροχές». Όμως, στα πλαίσια της δικαιοσύνης που πρέπει να διέπει το νέο σύστημα, προτείνουμε για τις συντάξεις των ασφαλισμένων μετά την 1/1/93 σε ΙΚΑ, Δημόσιο και Τράπεζες, μια αύξηση του ποσοστού αναπλήρωσης **από 60 σε 70%**. Και προτείνουμε ακόμα η κατώτατη σύνταξη αυτών των ασφαλισμένων να επανακαθοριστεί **από τα 130 στα 375 ευρώ**. **Συμφωνεί ή διαφωνεί με αυτή την αλλαγή του νόμου του '92 η Νέα Δημοκρατία; Προφανώς, διαφωνεί. Θέλει να μην αλλάξει τίποτα και θέλει να ισχύσει το ελάχιστο για όλους τους εργαζόμενους.**

Στη «φωτοτυπία» της ερώτησης του κ. Καραμανλή γίνεται η επισήμανση ότι οι αποκρατικοποιήσεις είναι «δήθεν αποκρατικοποιήσεις», ότι η Ολυμπιακή Αεροπορία είναι «ναυάγιο» κι ότι η απελευθέρωση της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών είναι «εικονική».

Προφανώς, για τη Ν.Δ. οι πραγματικές ιδιωτικοποιήσεις επιτυγχάνονται με τη δημόσια παρουσία να εκποιείται «μέσα σε μια νύχτα». Προφανώς, για τη Νέα Δημοκρατία οι απελευθερώσεις αγορών και οι αποκρατικοποιήσεις για να είναι «πραγματικές» πρέπει να γίνονται χωρίς κανόνες, χωρίς διαδικασίες και χωρίς εγγυήσεις για τους εργαζόμενους και το κοινωνικό σύνολο.

Ας μας πει ανοικτά η Νέα Δημοκρατία:

- **Πώς την εννοεί την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας; Θέλει τους εργαζόμενους απροστάτευτους και αντικείμενο εκμετάλλευσης; ευάλωτους σε πιέσεις και γεμάτους αβεβαιότητα;**
- **Γιατί χαρακτηρίζει την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας «εικονική»; Μήπως επειδή η ίδια έχει υποσχεθεί τη διάλυση της ΔΕΗ και έτσι την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων στο τομέα της ενέργειας;**

Ας φέρω ένα παράδειγμα για το τι έγινε:

Πριν μερικά χρόνια, για να βάλει κάποιος στο σπίτι του τηλέφωνο γρήγορα έπρεπε να το αγοράσει από κάποιον άλλο. Σήμερα, μέσα σε 5 ημέρες από την αίτηση, έχει το τηλέφωνο εγκατεστημένο στο σπίτι του ή την επιχείρησή του. Σε όλη την Ελλάδα πλέον υπάρχει αξιόπιστη τηλεπικοινωνιακή υποδομή, άμεσα διαθέσιμη στον καταναλωτή και σε λογικό κόστος.

Πέρυσι, δόθηκαν 38 άδειες για να αναπτυχθούν δίκτυα τηλεφωνίας σε όλη την Ελλάδα, ενώ έχουν δοθεί άλλες 260 για την παροχή ειδικών τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών.

Παράλληλα ο ΟΤΕ, αναδεικνύεται ισχυρός παίκτης στην Ευρώπη, ιδιαίτερα μετά την κρίση στις περισσότερες εταιρείες του κλάδου τα τελευταία δύο χρόνια.

Όσο για την κινητή τηλεφωνία, όλοι γνωρίζουμε πόσο έπεσαν οι τιμές μόλις μπήκε στην αγορά και τρίτος παροχέας, η Cosmote, μια εταιρεία που είναι η αγαπημένη των διεθνών κεφαλαίων.

Είναι αξιοσημείωτο ότι **στον τηλεπικοινωνιακό τομέα καλύψαμε σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα την απόσταση που μας χώριζε από την υπόλοιπη Ευρώπη**. Ακόμα και στους διαρθρωτικούς δείκτες, που δημοσιοποιεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κλείσαμε την ψαλίδα. Ο δείκτης διείσδυσης των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών είναι πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ενώ τα τιμολόγια σταθερών υπηρεσιών κυμαίνονται στο μέσο όρο της Ε.Ε.

Δυστυχώς, η επιχειρηματολογία της Νέας Δημοκρατίας είναι αντιφατική και γι' αυτό **δεν είναι επιχειρηματολογία, αλλά δημαγωγία**. Για παράδειγμα, ζητάει τη **δραστική μείωση** των δαπανών του κράτους. Αν όμως σκεφτούμε ποιες είναι οι δαπάνες του κράτους, θα δούμε ότι στην πραγματικότητα ζητάει τη **δραστική μείωση** των δαπανών για παιδεία, υγεία, πρόνοια, υποδομές, συντάξεις και μισθούς. Όταν βέβαια μιλάει ξεχωριστά για την καθεμιά από τις δαπάνες αυτές, ζητάει τη **δραστική αύξηση**, γιατί όπως ισχυρίζεται, «είμαστε τελευταίοι στην Ευρώπη» σε ορισμένες από αυτές τις δαπάνες! Φυσικά, για να φτάσει τα επίπεδα της

Ευρωπαϊκής Ένωσης μια κρατική δαπάνη δεν μπορεί να *αυξάνεται δραστικά* και ταυτόχρονα να *μειώνεται δραστικά*. Τι από τα δύο πρέπει να γίνει;

Τελικά, αυτή είναι η «σοβαρότητα», αυτή είναι η «υπευθυνότητα», αυτό είναι το «πρόγραμμα» κι αυτό είναι το «σχέδιο» της Νέας Δημοκρατίας για το λαό και τη χώρα;

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Όλα τα προηγούμενα που ανέφερα δεν σημαίνουν ότι δεν υπάρχουν προβλήματα. Η χώρα μας βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις σε διάφορους τομείς και δείκτες. Αλλά είναι εξίσου σωστό αυτό, ότι με την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η χώρα προχωρά πιο γρήγορα από την Ένωση και κλείνει τις κάθε λογής «ψαλίδες».

Πώς συμβιβάζονται αυτά τα δύο; Πώς είναι δυνατόν να υστερούμε σε ορισμένους τομείς, αλλά συγχρόνως να κάνουμε άλματα; Συμβιβάζονται για τον απλό λόγο ότι στο στίβο του διεθνούς ανταγωνισμού μία και μόνο φωτογραφία της θέσης μας σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης δεν μπορεί να περιγράψει την πρόοδο στη διάρκεια του χρόνου, στη διάρκεια του αγώνα. Μπορεί να είμαστε από τους τελευταίους σε πολλούς τομείς – διαφορετικά άλλωστε δεν θα μιλούσαμε σήμερα για το στόχο της σύγκλισης – αλλά ξεκινήσαμε ακόμα πιο χειρότερα και κλείνουμε την ψαλίδα πολύ γρήγορα. Η Νέα Δημοκρατία περιγράφει την αρχή ή τη μέση του αγώνα. Λέει λοιπόν τη μισή αλήθεια και παραπλανεί.

Θα μιλήσω με στοιχεία και θα φέρω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, που αφορά όλους τους Έλληνες: Είμαστε προτελευταίοι στην Ένωση στους μισθούς σε μονάδες αγοραστικής δύναμης και είμαστε στην τελευταία θέση σε παραγωγικότητα.

Τι συνέβη όμως την περίοδο 1994-2001;

Την περίοδο αυτή σημειώσαμε τη δεύτερη μεγαλύτερη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας στην Ευρώπη. Ο μέσος κοινοτικός όρος αύξησης ήταν 74%. Στην Ελλάδα η αύξηση ήταν 84%. Έτσι, ανεβάσαμε τους μισθούς των Ελληνίδων και των Ελλήνων από το 68% στο 80,4% του μέσου ευρωπαϊκού όρου σε μονάδες αγοραστικής δύναμης. **Δηλαδή, σ' αυτό το διάστημα, κλείνουμε την ψαλίδα της παραγωγικότητας και κλείνουμε την ψαλίδα στους μισθούς.**

Κατά συνέπεια σήμερα, το 2002, το ερώτημα της σύγκλισης είναι διπλό:

- Πρώτον, υπάρχει μια πολιτική που αυξάνει την παραγωγικότητα; Θα έχουμε για παράδειγμα υψηλές επενδύσεις στην οικονομία, που συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητας;

- Και δεύτερον, θα υπάρχει μια πολιτική που αποδίδει την παραγωγικότητα στους εργαζομένους;

Η απάντηση είναι η εξής:

Τα προηγούμενα 6 χρόνια και μέχρι σήμερα ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων είναι διπλάσιος από τον αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης: **8% στην Ελλάδα έναντι 4% στην Ε.Ε.** Για τα επόμενα τρία χρόνια προβλέπεται ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων να είναι τετραπλάσιος από τον αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης: **9% έναντι 2%.**

Αυτός ο ρυθμός αύξησης των επενδύσεων συμβάλλει καθοριστικά ώστε να συνεχίσουμε να είμαστε στις πρώτες θέσεις στην αύξηση της παραγωγικότητας – όπως ήμασταν από το '94 μέχρι σήμερα. **Και με τη σοσιαλιστική πολιτική μας, θα συνεχίσουμε να αποδίδουμε την παραγωγικότητα στους εργαζόμενους – όπως κάναμε από το '94 μέχρι σήμερα.**

Γιατί στην Ευρώπη από το '93 μέχρι σήμερα μόνο το 1/3 περίπου της αύξησης της παραγωγικότητας πήγε στους εργαζόμενους, ενώ στην Ελλάδα όλη η αύξηση της παραγωγικότητας πήγε στους εργαζόμενους.

Ποιο είναι το συμπέρασμα;

Το συμπέρασμα είναι ότι με την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχωράμε προς τη σύγκλιση με την Ένωση στα πραγματικά εισοδήματα.

Κι ανάλογα συμπεράσματα στηριγμένα σε στοιχεία κι όχι σε ρητορείες ή σε ευκολόγια ισχύουν και για τους άλλους παράγοντες της σύγκλισης – την εκπαίδευση, την περίθαλψη, τις δημόσιες υπηρεσίες, τις υποδομές. Θυμίζω ότι η Ελλάδα έχει αυξήσει τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας ως ποσοστό του ΑΕΠ με ρυθμούς σημαντικά μεγαλύτερους από τις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. Μπορεί να υστερούμε, αλλά κάνουμε άλματα. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει αυτά τα στοιχεία.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Με την πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. η χώρα θωρακίζεται απέναντι σε αρνητικές διεθνείς εξελίξεις, πετυχαίνει εθνικούς στόχους – και ένας από αυτούς είναι η σύγκλιση, η οικονομική και η κοινωνική σύγκλιση.

Αντίθετα, η Νέα Δημοκρατία που αμφιβάλλει για την οικονομική πορεία είναι απολύτως αναξιόπιστη γιατί δεν έχει συγκεκριμένο πρόγραμμα, προτιμά τη μικροπολιτική και την παραπολιτική και μας σπρώχνει ακούσια στην οπισθοδρόμηση και την απόκλιση.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η σύγκλιση χρειάζεται σοβαρότητα, μεθοδικότητα, συνέπεια, εργασία και πρόγραμμα. Χρειάζεται ενότητα και συναίνεση στην κοινωνία. Χρειάζεται τη συνέχιση και την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού.

Η Ισχυρή Κοινωνία, η πιο ισχυρή Ελλάδα στην Ευρώπη και στον κόσμο, απαιτεί την σταθερότητά μας σε μια εθνική πολιτική εκσυγχρονισμού. Έτσι, θα πετύχουμε τους εθνικούς στόχους της χώρας μας και θα οδηγήσουμε την Ελλάδα να φτάσει την Ευρώπη σε όλα τα επίπεδα. Αυτό είναι το σημερινό χρέος της μεγάλης δημοκρατικής και προοδευτικής παράταξης και σ' αυτό το χρέος θα ανταποκριθούμε.

Σας ευχαριστώ.